

नैनिरकः-रिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि क्रैयादिकदृष्टान्तिवत्
(४६८) ज्ञेयानि । पचाद्यचि—नरः-^१नारी । ^२विश्वानरः ।

(९५६) “पक्ष परिग्रहे” (X-चुरादिः-१६५०. सक. सेट्. उभ.)

पक्षकः-क्षिका, पिपक्षयिषकः-षिका ; पक्षयिता-त्री ; पिपक्षयिषिता-त्री ;
पक्षयन्-न्ती, पिपक्षयिषन्-न्ती ; पक्षयिष्यन्-न्ती-ती, पिपक्षयिषिष्यन्-न्ती-ती ;
पक्षयमाणः, पिपक्षयिषिष्यमाणः ; पक्षयिष्यमाणः, पिपक्षयिषिष्यमाणः,
^३सुपक्-सुपक्षौ-सुपक्षः ; पक्षितम्-तः, पिपक्षयिषितः-तवान् ; पक्षः,
पिपक्षयिषुः ; पक्षयितव्यम्, पिपक्षयिषितव्यम् ; पक्षणीयम्,
पिपक्षयिषणीयम् ; पक्ष्यम्, पिपक्षयिष्यम् ; ईषत्पक्षः-दुष्पक्षः-सुपक्षः ;
पक्ष्यमाणः, पिपक्षयिष्यमाणः ; पक्षः, पिपक्षयिषः ; पक्षयितुम् ;
पिपक्षयिषितुम् ; पक्षणा, पिपक्षयिषा ; पक्षणम्, पिपक्षयिषणम् ;
पक्षयित्वा, पिपक्षयिषित्वा ; ^४संपक्ष्य, प्रपिपक्षयिष्य ;
पक्षम् २-पक्षयित्वा २ ; पिपक्षयिषम् २-पिपक्षयिषित्वा २.

(९५७) “डु पचष् पाके” (I-भ्वादिः-९९६. सक. अनि. उभ.)

पाचकः-चिका, पाचकः-चिका, ^४पिपक्षकः-क्षिका, ^५पापचकः-चिका ;
^६पक्ता-त्री, पाचयिता-त्री, पिपक्षिता-त्री, पापचिता-त्री ;
पचन्-न्ती, पाचयन्-न्ती, पिपक्षन्-न्ती ; —
^७प्रणिपक्ष्यन्-प्रनिपक्ष्यन्-[व्रजति]-न्ती-ती, पाचयिष्यन्-न्ती-ती,
पिपक्षिष्यन्-न्ती-ती ;

१. स्त्रियाम्, ‘चनरयोर्वृद्धिश्च’ (ग. सू. ४-१-७३) इति लीन् वृद्धिश्च ।
२. ‘नरे संज्ञायाम्’ (६-३-१२९) इति पूर्वपदभूतस्य विश्वशब्दस्य दीर्घः ।
३. ण्यन्तेऽत्र क्विपि संयोगान्तलोप एव । न तु संयोगादिलोपः । तेन रूपमेवम् ।
४. सञ्ज्ञान्ताण्डुलि, ‘चोः कुः’ (८-२-३०) इति कुत्वे, षत्वे च रूपम् । एवं सञ्ज्ञान्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
५. यञन्ते सर्वत्र, ‘दीर्घोऽकितः’ (७-४-८३) इत्यभ्यासदीर्घः ।
६. तृजादिषु सर्वत्र ‘चोः कुः’ (८-२-३०) इति कुत्वं ज्ञेयम् ।
७. ‘लट् शेषे च’ (३-३-१३) इति लट् भविष्यति काले ; ‘पक्ष्यामीति व्रजति’ इत्यर्थः । ‘शेषे विभाषा—’ (८-४-१८) इति नेर्णत्वविकल्पः ।
- A. ‘संपक्ष्य तज्जिजदशैवमवर्णि लोकैरेषोऽजनिष्ट किरु दुष्टविचूर्णनार्थम् ।’